

صرف الکل در بیمارستان بستری در بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص)

دکتر حمیدرضا هطار^{*}، عزیزه افخم ابراهیمی^{**}، دکتر مهدی نصر اصفهانی^{***}

چکیده

هدف: در این بررسی کوشش شد فراوانی صرف الکل در بیماران بستری در یک بیمارستان عمومی در ایران تعیین شود.
روش: این پژوهش از نوع توصیفی-مقطعی بود و در آن ۵۷۱ بیمار بستری در یازده بخش بیمارستان عمومی حضرت رسول اکرم (ص) مورد بررسی قرار گرفتند. بخش‌های کودکان، اورژانس، ICU و CCU از بررسی کنار گذاشته شدند. ابزار پژوهش یک پرسشنامه‌ی جمعیت‌شناختی بود. روش نمونه‌گیری غیرتصادفی و در دسترس بود.

یافته‌ها: توزیع فراوانی صرف فعلی الکل ۹/۶٪ بود (۸/۹٪ مرد و ۰/۷٪ زن) و در کل ۲۵/۴٪ افراد (۲۲/۸٪ مردان و ۲/۶٪ زنان) در طول عمر خویش سابقه‌ی صرف الکل داشتند. بیشترین فراوانی صرف فعلی الکل در بخش ارتوپلیسی (۲۰/۳٪)، گروه سنی ۲۹-۱۵ سال (۲۷/۳٪) و افراد با تحصیلات زیر دیبلم (۵/۷٪) دیده شد. فراوانی صرف فعلی الکل در افراد متاهل ۵/۰۶٪ و در افراد مجرد، طلاق گرفته و همسر مرد ۴/۵٪ بود و الگوی صرف هفتگی شایع‌ترین الگوی صرف فعلی الکل بود (۵/۳۴٪).

نتیجه: نتایج این بررسی نشان می‌دهد که صرف الکل در بین بیماران بستری در بیمارستان عمومی شیوع قابل توجهی دارد و نوجه به مداخله‌ی آن در تظاهرات و درمان بیماری‌های مختلف اهمیت دارد.

کلیدواژه: صرف الکل، بیمارستان عمومی، غربالگری صرف الکل، الکلیسم

مقدمه
بیان دیگر به سختی می‌توان باتفاقی از بدن را نام
الکل بر همه‌ی اندام‌های بدن تأثیر می‌گذارد و به

E-mail: hamidrezaattar@yahoo.com

* روانپرداز، ایلام، بیمارستان امام خمینی، بخش روانپردازی (نویسنده مسئول).

* کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، مریضی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران و مرکز تحقیقات بهداشت روان. خیابان ستارخان، خیابان نیاپت، مجتمع آموزشی پژوهشی درمانی حضرت رسول اکرم (ص)، بخش روانپردازی.

** روانپرداز، استادیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران و مرکز تحقیقات بهداشت روان. خیابان ستارخان، خیابان نیاپت. مجتمع آموزشی پژوهشی درمانی حضرت رسول اکرم (ص)، بخش روانپردازی.

سوء مصرف الكل را برای همه‌ی بیمارانی که به مراکز پزشکی سربایی مراجعه می‌کنند مورد تأکید قرار دادند. در ایالات متحده ۹۰٪ مردم در زمانی از زندگی خویش الكل می‌نوشند و بیشتر آنها مصرف آن را در آغاز یا سال‌های میانی نوجوانی شروع می‌کنند (سادوک و سادوک، ۲۰۰۰). در زمینه‌ی مصرف مواد در ایران اطلاعات اندکی در دست است و در زمینه‌ی در ایران اطلاعات اندکی در دست است و در زمینه‌ی الكل به دلیل منع قانونی و دینی آن، این محدودیت بسیار بیشتر است، به طوری که متأسفانه آماری از مصرف الكل در جمعیت عمومی ایران وجود ندارد. از سوی دیگر آمارهای غیر رسمی نشانگر مصرف در حال افزایش الكل در میان نوجوانان و جوانان می‌باشد (محمدیان، ۱۳۸۱).

در بررسی بیماران چهار نارسایی مزمن کلیه بستری در بیمارستان‌های عمومی شیراز، سابقه‌ی مصرف الكل حدود ۳/۱٪ گزارش شده که پس از تباقو (۲۵/۹٪) و تریاک (۱۴/۱٪) رتبه سوم را داشته است (احمدی و بن رضوی، ۲۰۰۲). در پژوهش احمدخانیها (۱۳۸۰) در مورد بیماران مبتلا به اختلال دو قطبی، شیوع سوء مصرف و واپستگی به الكل ۱۸/۸٪ گزارش شده است. لواسانی (۱۳۸۱) نیز در بررسی بیماران بستری در بخش‌های روانپزشکی نشان داد که ۲۵٪ از بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا و ۲۹/۵٪ از بیماران مبتلا به اختلال‌های خلقی، الكل مصرف می‌کنند.

در دهه‌ی گذشته مصرف الكل در میان ۱۰ علت اول تأثیونی در جهان، رتبه چهارم را داشته است (سادوک و سادوک، ۲۰۰۰). در ایران کمتر پژوهشی به بررسی فراوانی مصرف الكل در بیمارستان‌های عمومی

پاتوفیزیولوژی مشکلات ناشی از الكل به معنای شناخت آسیب‌شناسی بیشتر اعضای بدن است (لیبر، ۱۹۹۰). مصرف الكل با تأثیر گسترهای که بر دستگاه‌های عصبی مرکزی، گوارش، قلب و عروق و سایر دستگاه‌های بدن دارد، می‌تواند نظاهرات گوناگونی داشته باشد و طیف گسترهای از بیماری‌های بدنی و اختلال‌های روانی را پدید آورد (سادوک^۲ و سادوک، ۲۰۰۰). همراهی مصرف الكل با بسیاری از بیماری‌های جسمی و اختلال‌های روانی هم امری ثابت شده است و این در حالی است که الكل می‌تواند بر بروز علائم و نشانه‌ها، روند درمان، سیر بیماری و پیش‌آگهی آن تأثیر بگذارد (گلدر^۳، لوپز^۴ و آندریاسن^۵، ۲۰۰۰). بررسی‌ها نشان داده‌اند که شمار چشم‌گیری از بیماران چهار اختلال‌های وابسته به الكل به دلایلی غیر از آن اختلال‌ها به بیمارستان‌های عمومی مراجعه می‌کنند (آرتور، ۱۹۹۸). با آن که ناتوانی‌های وابسته به الكل بالاست و روش‌های مداخله‌ای سودمندی در دسترس می‌باشد، سوء مصرف آن در بیماران بستری در بیمارستان عمومی کمتر تشخیص داده می‌شود (سری^۶، راگورام^۷ و سری و استاورا^۸، ۱۹۹۷). این در حالی است که تشخیص اولیه و درمان به موقع این بیماران می‌تواند نقش مهمی در پیش‌گیری ثانویه از اختلال‌های مربوط به الكل داشته باشد (لیکوراس^۹، رونتوس^{۱۰} و رونتوس، ۲۰۰۱)، چرا که بیمارستان عمومی می‌تواند مکان مناسبی برای آغاز مداخله‌های درمانی برای این افسرداد باشد (رومف^{۱۱}، هاپک^{۱۲} و جان^{۱۳}، ۱۹۹۹). بوستویک^{۱۴} و سیمن^{۱۵} (۲۰۰۴) نشان دادند که مصرف الكل در بیماران جسمی بستری نادیده گرفته می‌شود و غربالگری این افراد به ندرت انجام می‌گیرد. ماتیو^{۱۶}، لاندری^{۱۷} و دوکری^{۱۸} (۲۰۰۱) در درمانگاه پزشکی دانشگاه لوزان نشان دادند که از هر ۶ بیمار مراجعه کننده برای مشکلات طبی یک نفر از آنها مشروب خوار در خطر است، بدون این‌که شاخص‌های وابستگی به الكل را داشته باشد. آنها اهمیت غربالگری

1- Lieber	2- Sadock
3- Gelder	4- Lopez
5- Andreason	6- Arthur
7- Sri	8- Raguram
9- Srivastava	10- Lykouras
11- Rontos	12- Rumpf
13- Hapke	14- John
15- Bostwick	16- Seaman
17- Mathieu	18- Landry
19- Decrey	

به صورت حضوری تکمیل نمودند. پیش از پراکنده شدن پرسشنامه برای جلب بیشتر همکاری بیماران، توضیح کافی پیرامون دلایل انجام طرح و داوطلبانه بودن شرکت در آن ارایه شد. تحلیل داده‌ها به کمک روش‌های آماری توصیفی انجام گردید.

یافته‌ها

در این بررسی ۵۷۱ بیمار بستری در بیمارستان عمومی حضرت رسول اکرم (ص) در ۱۱ بخش ارتوبیدی، پوست، جراحی، چشم، خون، داخلی، روانپزشکی، زنان، گوش و حلق و بینی، داخلی، جراحی مغز و اعصاب و نفرولوژی مورد بررسی قرار گرفتند. فراوانی نمونه‌ها به تفکیک بخش و برخی ویژگی‌های جمعیت‌شناختی آنها در جدول‌های ۱ و ۲ آمده است.

جدول ۱- فراوانی آزمودنی‌های پژوهش بر حسب بخش،
جنس و میانگین سنی

میانگین سنی	فراوانی			بخش
	مرد	زن	جنس	
۳۳/۲	۱۰	۷۳	۸۳	ارتوبیدی
۴۲/۰	۵	۶	۱۱	پوست
۴۱/۳	۸	۳۲	۴۰	جراحی
۵۳/۹	۳۳	۳۷	۷۰	چشم
۴۵/۴	۳	۱۱	۱۴	خون
۴۸/۷	۶۰	۹۰	۱۰۰	داخلی
۳۴/۷	۱۹	۲۶	۴۵	روانپزشکی
۳۰/۳	۷۱	-	۷۱	زنان
۳۵/۲	۴	۱۱	۱۵	گوش و حلق و بینی
۳۸/۴	۱۶	۲۱	۳۷	جراحی مغز و اعصاب
۴۹/۴	۱۰	۱۵	۳۰	نفرولوژی

توزیع فراوانی مصرف کنونی الكل در آزمودنی‌های پژوهش ۵۵ نفر (۹/۹٪) بود که ۵۱ نفر آنها مرد (۸/۹٪) و ۴ نفر زن (۰/۰٪) بودند. در دو بخش پوست و خون

پرداخته و گاهی تنها در یک بیماری و یا یک بخش مورد بررسی قرار گرفته است و نمونه‌های مورد بررسی بسیار اندک بوده‌اند. از سوی دیگر بررسی‌های بالینی و ارزیابی‌های اولیه‌ای که در رابطه با مشاوره‌های روانپزشکی در سایر بخش‌های یک بیمارستان عمومی انجام شده بیانگر مصرف الكل در شماری از بیماران است که به نوبه‌ی خود باعث مشکلات زیادی در تشخیص، شیوه‌ی درمان و نگهداری درست از بیماران گشته است. برای نمونه بارها در مشاوره‌ها با بیمارانی روپرتو شده‌ایم که بعد از تشنجه ناشی از ترک الكل با تشخیص نادرست صرع تحت درمان قرار گرفته و یا به دلیل مصرف الكل دچار اختلال در روابط با کارکنان بیمارستان شده و یا گرفتار مسمومیت با الكل گشته‌اند. از این رو بررسی فراوانی آن در یک بیمارستان عمومی بزرگ هدف این طرح پژوهشی بود. بی‌گمان دستیابی به آمار واقعی شیوه این اختلال می‌تواند پزشکان این مراکز را نسبت به مصرف الكل توسط بیماران و اثرات آن بر فرایند تشخیص و درمان آگاه‌تر نماید.

Andeeshch
Va
Raftari
ندیشه و رفتار

۱۲۴

روش

این پژوهش از نوع بررسی‌های توصیفی - مقطوعی^۱ بوده، که در آن ۵۷۱ بیمار بستری در بیمارستان عمومی حضرت رسول اکرم (ص) در طی مهرماه ۱۳۸۱ مورد بررسی قرار گرفتند. بخش‌های کودکان، اورژانس، ICU و CCU و بیمارانی که توانایی همکاری برای پرکردن پرسشنامه را نداشتند از بررسی کنار گذاشته شدند. پرسشنامه‌ی ویژگی‌های جمعیت‌شناختی و الگویی مصرف الكل بیماران برپایه‌ی هدف‌های پژوهش تنظیم گردید. در این بررسی برپایه‌ی تعریف، مصرف کننده‌ی فعلی الكل فردی بود که الكل را طی سه‌ماه گذشته مصرف نموده بود و مصرف کننده‌ی پیشین فردی تلقی می‌شد که الكل را پیش از این زمان مصرف می‌نموده است (سادوک و سادوک، ۲۰۰۰). این پرسشنامه را یک دستیار سال سوم رشته‌ی روانپزشکی و دو روانشناس بخش روانپزشکی به عنوان همکاران طرح

همان‌گونه که جدول ۳ نشان می‌دهد این بررسی‌ها بخش‌های پوست و خون مسوردی از مصرف کنونی الكل در مردان و در بخش‌های ارتوپدی، پوست، جراحی، چشم، خون، گوش و حلق و بینی و جراحی مغز و اعصاب موردي از مصرف کنونی الكل در زنان نشان نداد. در بخش ارتوپدی بیشتر از سایر بخش‌ها مصرف الكل در مردان گزارش گردید (۲۱ نفر) و در بخش‌های داخلی، روانپژشکی، زنان و نفرولوژی فراوانی مصرف زنان یکسان بود (۱۱ مورد در هر بخش و با توجه به تعداد متفاوت نمونه در هر بخش، درصد مصرف زنان به ترتیب ۷٪، ۱۴٪، ۲۰٪ و ۳۳٪ بود).

این بررسی نشان داد که بیشترین فراوانی مصرف کنونی الكل در گروه سنی ۲۹-۱۵ سال (۴۷٪) و کمترین فراوانی در گروه سنی ۷۴-۶۰ سال می‌باشد (۵٪). در این پژوهش فراوانی مصرف الكل در میان افراد متاهل، ۵۴٪ و در افراد مجرد، طلاق گرفته و بیوه ۴۵٪ بود.

بیشترین فراوانی مصرف الكل در افراد با تحصیلات زیر دیبلم (۶۴٪) و کمترین فراوانی در افراد بی‌سواد (۹٪) بوده است.

موردی از مصرف کنونی الكل گزارش نشد. بخش ارتوپدی با ۲۵٪ و بخش روانپژشکی با ۱۳٪ بیشترین توزیع فراوانی مصرف کنونی الكل را داشتند (جدول ۳). فراوانی مصرف پیشین در کل نمونه‌ها ۹۱ نفر (۹٪) بود که نفر مرد (۱۴٪) و نفر زن (۱٪) بودند. به طور کلی ۱۴۵ نفر (۴٪) تا هنگام اجرای پژوهش الكل مصرف کرده بودند، که در این میان ۱۳۰ نفر مرد (۸٪) و ۱۵ نفر زن (۶٪) بودند.

جدول ۲- توزیع فراوانی آزمودنی‌های پژوهش وضعیت تأهل و میزان تحصیل

متغیر	فرابانی	درصد
وضعیت تأهل	متأهل	۳۶۹
	مجرد	۱۴۷
	طلاق گرفته و بیوه	۵۵
میزان تحصیل	دانشگاهی	۵۷
	دیبلم	۱۰۳
	زیر دیبلم	۲۸۰
	بیساد	۱۳۱

جدول ۳- توزیع فراوانی آزمودنی‌های پژوهش بحسب بخش، جنسیت و کل نمونه

بخش	فرابانی	درصد مصرف	مصرف مردان	مصرف زنان	درصد مصرف	فرابانی (%)	در هر بخش (%)	در کل نمونه (%)
ارتوپدی	۲۱	(۲۱)	(۲۰)	(۰)	۲۰٪	۲۵٪	۷٪	۳٪
پوست	۰	(۰)	(۰)	(۰)	۰٪	۰٪	۰٪	۰٪
جراحی	۴	(۴)	(۴)	(۰)	۰٪	۱۰٪	۷٪	۰٪
چشم	۳	(۳)	(۳)	(۰)	۰٪	۴٪	۵٪	۰٪
خون	۰	(۰)	(۰)	(۰)	۰٪	۰٪	۰٪	۰٪
داخلی	۱۳	(۱۲)	(۱۲)	(۱)	۷٪	۸٪	۲٪	۲٪
روانپژشکی	۶	(۵)	(۵)	(۱)	۲٪	۱۳٪	۱٪	۱٪
زنان	۱	(۰)	(۰)	(۱)	۱٪	۱٪	۲٪	۲٪
گوش و حلق و بینی	۱	(۱)	(۱)	(۰)	۰٪	۷٪	۰٪	۰٪
جراحی مغز و اعصاب	۴	(۴)	(۴)	(۰)	۰٪	۱۰٪	۰٪	۰٪
نفرولوژی	۲	(۱)	(۱)	(۱)	۳٪	۶٪	۰٪	۰٪

رقم نیز از عدد ۹۰٪ که در بیشتر بررسی‌ها گزارش شده کمتر است.

اما در میان بخش‌ها، بخش ارتودوکسی با ۲۵٪ بیشترین درصد فراوانی مصرف کنونی الكل را نشان داد. شاید علت آن بالا بودن نسبی شمار آزمودنی‌ها در این بخش و ارتباط میان مصرف الكل و بروز سوانح باشد که موجب پسترنی شدن شمار زیادی از افراد در بخش ارتودوکسی می‌شود. این نکته با یافته‌های سایر بررسی‌ها هم خوانی دارد. برپایه‌ی یافته‌های پیر محمد، برآون^۲ و اوونز^۳ (۲۰۰۰) نیز علت بیشتر پسترنی‌ها در مصرف کنندگان الكل، آسیب جسمی بوده است. پس از بخش ارتودوکسی، بخش روانپردازشکی بیشترین آمار مصرف کنونی الكل را دارا بوده است (۱۳٪). این یافته غیرمنتظره نیست چون مصرف الكل یکی از شایع ترین مشکلات همبود با سایر اختلال‌های روانپردازشکی مانند اسکیزوفرنیا، اختلال‌های خلقی و اضطرابی، سوء مصرف سایر مواد و اختلال شخصیت ضداجتماعی می‌باشد (کرانزلر^۴ و روزنال^۵، ۲۰۰۳؛ ملارتن^۶، رایتسالا^۷ و لسکلا^۸؛ ۲۰۰۲؛ لیپاس^۹، پاپاریگوبولوس^{۱۰} و تزاولاس^{۱۱}، ۲۰۰۲) و براساس یافته‌های مارگولس^{۱۲}، مالکی^{۱۳} و نگرت^{۱۴} (۲۰۰۴) در بیماران سایکوتیک پسترنی، الكل شایع ترین ماده‌ی مصرفی بعد از نیکوتین می‌باشد.

در پژوهش لواسانی (۱۳۸۱) در ایران، مصرف الكل در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا و اختلال‌های خلقی، به ترتیب ۲۵٪ و ۲۹٪/۵ گزارش شده است که از یافته‌ی پژوهش حاضر (۱۳٪) بیشتر است. گفتنی است که بیشتر بیماران پسترنی در بخش روانپردازشکی بیمارستان رسول اکرم (ص) را افراد غیرسایکوتیک تشکیل می‌دهند که شاید بتواند تفاوت یافته‌ها در ایران را

هم چنین الگوی مصرف هفتگی، شایع ترین الگوی مصرف کنونی الكل بود (۳۴٪/۵) و مصرف روزانه کمترین فراوانی را داشت (۱۴٪/۴) (جدول ۴).

جدول ۴- توزیع فراوانی مصرف الكل بر حسب گروه سنی، وضعیت تأهل، میزان تحصیل و الگوی مصرف

متغیر	فراوانی	درصد
گروه سنی	۴۷/۳	۲۶
۳۸/۲	۲۱	۳۰-۴۴
۹/۱	۵	۴۵-۵۹
۰/۰	۳	۶۰-۷۴
وضعیت تأهل	۴۵/۵	۲۵
متاهل	۵۴/۰	۳۰
میزان تحصیل	۱/۸	۱
بی‌سواد	۵۶/۴	۳۱
زیردیبلم	۳۲/۷	۱۸
دیبلم	۹/۱	۵
دانشگاهی	۱۴/۰	۸
الگوی مصرف	۳۴/۵	۱۹
هفتگی	۲۹/۱	۱۶
ماهانه	۲۱/۸	۱۲
نامشخص		

Andeesheh
Va
Raftari
اندیشه و رفتار

۱۲۶

بحث

این پژوهش با هدف تعیین فراوانی مصرف الكل در بیماران پسترنی در بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص) انجام شد. این بررسی توزیع فراوانی مصرف کنونی الكل را ۹/۶٪ نشان داد که به مراتب پس این تراز آمار ازایه شده در سایر بررسی‌ها است که ارقامی نزدیک به ۶۰-۷۰٪ را گزارش کرده‌اند (садوک و سادوک، ۲۰۰۰). در زمینه‌ی دلایل این تفاوت می‌توان به موارد زیر اشاره نمود. در ایران بهدلیل منع شرعی و قانونی مصرف الكل، مصرف این ماده نسبت به بسیاری از کشورهای دیگر کمتر است. در ضمن بسیاری از مصرف کنندگان مواد به دلایل گوناگون تمایل به ابراز این امر ندارند. درصد فراوانی افرادی که در طول عمر خویش سابقه‌ی مصرف الكل داشتند ۲۵٪/۴ بود. این

1- Pirmohamed	2- Brown
3- Owens	4- Kranzler
5- Rosenthal	6- Melartin
7- Ryttsala	8- Leskela
9- Liappas	10- Paparrigopoulos
11- Tzavellas	12- Margolese
13- Malchy	14- Negrete

بررسی‌ها فراوانی بیشتر مصرف الكل را در افراد دارای مدارک دانشگاهی گزارش کرده‌اند. در این بررسی تنها ۹/۹٪ تحصیلات دانشگاهی داشته‌اند. از سوی دیگر شمار افراد دارای تحصیلات دانشگاهی در ایران از بسیاری از کشورها کمتر است. لیکوراس و همکاران (۲۰۰۱) اختلال‌های مرتبط با الكل را در مردان کمتر از ۵۰ سال که تحصیلات پایه‌یابی داشتند بیشتر گزارش نموده‌اند (۴۲٪) و احمدی و بن‌رضوی (۲۰۰۲) رابطه‌ای میان میزان تحصیلات و شیوع مصرف الكل گزارش نکرده‌اند.

در زمینه‌ی فراوانی دفعات مصرف الكل، این بررسی نشان داد که بیشترین الگوی مصرف به صورت مصرف هفتگی می‌باشد (۳۴/۵٪) و کمترین آن مصرف روزانه (۱۴/۵٪) است. از آنجا که بررسی‌های انجام شده در سایر کشورها یبانگر شیوع بالاتر مصرف الكل به صورت روزانه می‌باشند (گلدر و همکاران، ۲۰۰۰)، این الگوی مصرف می‌تواند بازتابی از روش و امکان دسترسی به الكل در کشور ما برای مصرف کنندگان آن باشد. همچنین بالاتر بودن فراوانی الگوی مصرف ناشخص (۲۱/۸٪) نیز می‌تواند دلیل دیگری براین گفته باشد.

گفتنی است که بی‌میلی گروهی از بیماران در بیان مصرف الكل، حذف بخش اورژانس بهدلیل کوتاه بودن مدت بستری بیماران در آن، عدم آشنایی مناسب کارکنان بخش‌ها با موضوع پژوهش و کنارگذاشتن بیمارانی که توان همکاری نداشتند از محدودیت‌های پژوهش حاضر به شمار می‌رود.

در پایان پیشنهاد می‌شود با توجه به شیوع بالای مصرف الكل در بیماران مراجعه کننده به مراکز فوریتی در آمارهای گزارش شده از پژوهش‌های سایر کشورها، پژوهشی برای تعیین فراوانی مصرف الكل در بخش اورژانس بیمارستان‌های عمومی انجام گیرد و با عنایت

توجهی نماید. در دو بخش پوست و خون موردی از مصرف فعلی الكل دیده نشد که شاید یکی از دلایل آن کم بودن شمار نمونه‌های مورد بررسی در این بخش‌ها باشد.

بررسی‌های انجام شده نسبت مصرف الكل را در مردان ۱/۳ برابر زنان گزارش نموده‌اند (سادوک و سادوک، ۲۰۰۰). وارواسووزکی^۱ و مک‌کی^۲ (۲۰۰۰) در مجارستان شیوع مصرف الكل را در مردان و زنان بستری به ترتیب ۱۹٪ و ۲٪ ذکر کرده‌اند. احمدی و بن‌رضوی (۲۰۰۲) و احمدخانیها (۱۳۸۰) نیز مصرف الكل و اختلال‌های مرتبط با آن را در مردان بستری در بیمارستان‌ها بیشتر از زنان گزارش نموده‌اند. در پژوهش حاضر نزدیک به ۹٪ مردان و ۱٪ زنان بستری مصرف کنونی الكل را گزارش نمودند و ۱۴٪ مردان و ۲٪ زنان سابقه‌ی مصرف الكل را در طول زندگی خویش گزارش کردند. کمتر بودن فراوانی مصرف الكل در زنان می‌تواند علت‌های گوناگونی داشته باشد از جمله این که به طور کلی زنان گرایش کمتری به مصرف الكل نشان می‌دهند (آلن^۳، نلسون^۴ و روح‌بخش^۵، ۱۹۹۸). در ضمن زمینه‌های اجتماعی، فرهنگی و دینی نیز در مورد مصرف الكل در زنان محدودیت‌های بیشتری را ایجاد نموده است.

در این بررسی بیشترین فراوانی مصرف کنونی الكل در گروه سنی ۲۹-۱۵ سال دیده شده که با بیشتر بررسی‌ها هم چون پیرمحمد و همکاران (۲۰۰۰) و احمدخانیها (۱۳۸۰) هماهنگ است. آمارهای غیررسمی نیز گویای افزایش مصرف الكل در میان نوجوانان و جوانان در ایران است (محمدیان، ۱۳۸۱).

از نظر وضعیت تأهل، در این بررسی ۵۴/۵٪ مصرف کنندگان فعلی الكل را متاهل‌ها و ۴۵/۵٪ را مجرد، طلاق گرفته یا بیوه‌ها تشکیل داده‌اند.

این بررسی نشان می‌دهد که از نظر سطح تحصیلات، بیشترین فراوانی مصرف الكل در افراد با تحصیلات زیر دیپلم دیده می‌شود (۵۶/۴٪) در حالی که

1- Varvasovszky
3- Allen
5- Rouhbakhsh

2- McKee
4- Nelson

histered Alcoholism Screening Test. *Journal of Clinical Psychology*, 54, 439-445.

Arthur,D.(1998). Alcohol-related problems. *Nurse Education Today*, 18 , 477-487.

Bostwick.J.M.,& Seaman,J.S.(2004). Hospitalized patients and alcohol: who is being missed? *General Hospital Psychiatry*, 26, 59-62.

Gelder,M.G.,Lopez,J.J.,& Andreason,N.C. (2000). *New Oxford textbook of psychiatry*. London: Oxford University Press.

Kranzler,H.R..& Rosenthal,R.N.(2003). Dual diagnosis:alcoholism and comorbid psychiatric disorders. *American Journal of Addiction*, 1, 26-40.

Liappas,J.,Paparrigopoulos,I .,& Tzavellas,E. (2002). Impact of alcohol detoxification on anxiety and depressive symptoms. *Drug and Alcohol Dependence*,68, 215-220.

Lieber,C.(1990). Alcoholism: a disease of internal medicine. *Journal of Studies on Alcohol*, 51, 101-103.

Lykouras,L.,Rontos,I., & Rontos,K. (2001). Detecting alcohol-related problems among general hospital patients with heart disease. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 70, 25-31.

Margolesc,H.C.,Malchy,L.,& Negrete,J.C. (2004). Drug and alcohol use among patients with schizophrenia and related psychosis: levels and consequences. *Schizophrenia Research*, 67, 157-166.

Mathieu,C.,Landry,U.,& Decrey,H.(2001). High risk alcohol consumption in a sample of patients of the Lausanne University Medical Polyclinic. *Sozial Praventi Medicin*,46, 207-212.

به شیوع مصرف سایر مواد از جمله تریاک و مواد برگرفته شده از آن در بیماران بستری در بیمارستان عمومی، که در هنگام پرسش درباره مصرف الكل به مصرف این مواد هم اشاره می کردند، پژوهشی نیز درباره شیوع مصرف سایر مواد در این بیماران انجام گردد. می توان در بررسی های بعدی تعیین فراوانی انواع الکلیسم (شامل سوء مصرف و وابستگی به الكل) را هم در میان بیماران بستری در نظر داشت.

سپاسگزاری

با سپاس و قدردانی از سرکار خانم ریباب اثنی عشری و جناب آقای پژمان عاطفی متنش روانشناسان محترم بخش روانپژوهی که در پر کردن پرسشنامه ها همکاری چشمگیری داشتند.

Andeesheh
Va
Raftar
ندیشه و رفعت
۱۲۸

منابع

احمدخانیها، حمیدرضا (۱۳۸۰). بروزی فراوانی اختلال های وابستگی به الكل، جسمانی شدن و اختلال تبدیلی در بیماران مبتلا به اختلال دو قطبی نوع یک بستری و مراجعة کننده به درمانگاه بیمارستان شهید نواب صفوی در سه ماه اول سال ۱۳۸۰. پایان نامه برای دریافت درجه تحصصی رشته روانپژوهی. دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران.

فتحعلی لواسانی، فهیمه (۱۳۸۱). بروزی اختلال مصرف مواد در بیماران بستری مبتلا به اسکیزوفرنیا و اختلال خلقی. پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی. انتستیتو روانپژوهی تهران.

محمدیان، مهرداد (۱۳۸۱). **الكل و الکلیسم**. همایش سراسری اعتیاد، چالشها و درمانها - زنجان. (۸ تا ۱۰ آبان).

Ahmadi,J.,& Benrazavi,L.(2002). Substance use among Iranian nephrologic patients. *American Journal of Nephrology*, 22, 11-15.

Allen,L.,Nelson,C.J.,& Rouhbakhsh,P.(1998). Gender differences in factor structure of the self-admi-

Melartin,T.K.,Rytsala,H.J.,& Leskela, U.S. (2002).

Current comorbidity of psychiatric disorders among DSM-IV major depressive disorder patients in psychiatric care in the Vantaa depression study, *Journal of Clinical Psychology*, 63,126-134.

Pirmohamed,M.,Brown,C.,& Owens,L. (2000). The burden of alcohol misuse on an inner-city general hospital. *Quarterly Journal of Medicine*,93, 291-295.

Rumpf,H.J.,Hapke,U.,& John,U.(1999). Motivation to change drinking behavior. *General Hospital*

Psychiatry, 21, 348-353.

Sadock,B.J.,& Sadock,V.A.(2000). *Comprehensive textbook of psychiatry*. Philadelphia: Lippincott Williams and Wilkins.

Sri,E.V.,Raguram,R.,& Srivastava,M.(1997). Alcohol problems in a general hospital- a prevalence study. *Journal of Indian Medical Association*,9,505-506.

Varvasovszky,Z.& McKee,M. (2000). Problem drinking among hospitalized patients in Hungary. *Alcohol and Alcoholism*, 35, 274-279.